

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Quæ Confeßio Petri?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83011)

VERSUS 69.70.

Respondit ergo ei Simon Petrus: Domine ad quem ibimus: verba vitæ æternæ habes: Et nos credimus & cognouimus, quia tu es Christus filius Dei viui.

QVÆSTIO I.

Quæ confessio Petri?

§. 1. **R**esponder omnium nomine, tanquam os, & procurator cæterorum, non vt Monarcha, ita monet Zuinglius. Et quidem Monarchæ nomen in Sacerdotibus non usurpamus, & si qui in eam adulationem prorumpant, vt Pontificem appellent Monarcham, eos abiectioni, & feruili assentionis infamia notamus. Hoc sanè quod os & procurator Petrus est, multum ad eius primatum facit. Nam non à seipso, nec ab Apostolis, sed à Christo constitutus est, vt os Apostolorum, & procurator esset, vt per eum ageret, vt ille nomine omnium responderet. Cum autem Collegio par esset, cerre, cum os & procurator factus est, non parum eius auctoritati accessit. Cyrillus certè l. 4. c. 28. Per vnum, qui cæteris præerat, responderet.

§. 2. Respondet vero tria. Primo: *ad quem ibimus?* Deinde: *verba vitæ æternæ habes.* Tertio: *Ei nos credimus & cognouimus quia tu es Christus filius Dei.* Duo priora ex ultimo oriuntur. Ad alium posse ire Apostolos negant, nulla enim spes salutis apud Phariseos, aliosque. Insignis doctrina, quæ intra Ecclesiam Catholicam, se quisque facile continebit. Ad quem enim ibit? Omnium parium se & auctores flagitij infames, inconstantesque fuerunt, in varias particulas se & sparguntur. Nusquam verba vitæ æternæ. Illa autem sic vocantur, quibus salutem consequuntur. Doctrinam enim Christi totam intelligit.

§. 3. Quid crediderint diabum esse non potest. Nam cum dicunt doctrinam eius esse vitæ æternæ, indicant omnia vera esse quæcunque veritas æterna; Christus Dei filius pronunciat, hoc ipso enim quod filium Dei confitentur, mentiri, & falli posse negant. Zuinglius infert; non esse verum Christi corpus in Eucharistiâ, non enim hoc se credere affirmant. At cum omnia illi crederent, & in omnibus, etiam dicentibus qui manducant in eam carnem viuent eternum, crediderunt. Ita hom. 50. interpretatur Eusebius Emislenus. Et Augustinus tract. 27. Verba vitæ æternæ habes in ministratone corporis & sanguinis tui. Verum autem corpus, & sanguinem esse, Augustinus idem eodem loco demonstrat. Tu es filius Dei, inquit, id est, Quia ipsa vitæ æterna tu es, & non das in carne & sanguine, nisi quod tu es. Subdit tandem. Hoc totum quod Dominus de carne & sanguine suo locutus est, & quod in eius distributione gratia vitam nobis promissit æternam, & quod hinc voluit intelligi manducatores & potatores carnis & sanguinis sui, vt in illo maneant, & ipse in illis, & quod non intellexerunt, qui credi-

derunt, & qui spiritalia carnaliter sapiendo scandalizati sunt, & quod eis scandalizatis & perentibus, consolatio Domini affuit discipulis qui remanserant; Ad quos probandos interrogauit: &c. Hoc ergo totum ad hoc valeat nobis dilectissimi, vt carnem Christi & sanguinem non edamus tantum in Sacramento, quod & multi mali, sed vsq; ad Spiritus participationem manducemus, & bibamus, vt in Domini corpore & inquam membra maneamus, vt eius Spiritu vegetemur, & non scandalizemur, etiam si multi nobiscum manducant & bibunt temporaliter Sacramenta, qui habebunt in fine æterna tormenta.

§. 4. Pareus l. 1. c. 8. de iustificatione, hanc fidem ad fiduciam specialem detorquet. Nam qui confiteatur Christum habere verba vitæ æternæ, ille certus est, sed ad vitam æternam esse electum. Respondeo. Illud consequens ex illo antecedente nequaquam deduci. Nam & credere Christum habere verba vitæ æternæ, & an illam consecutus sit, dubitare potes. Cum illud credant multi, hanc consequuntur pauci. Non est autem in Christo, sed in duro hominum corde obstaculum. Imo S. Augustinus etiam Apostolos timore percussos ait, & metuisse, ne & ipsi aliquando deficerent. Non illum expulsi, sed nec filii, vt omnes timerent, quamuis vnus periret. tract. 27. in Ioan. Quin ipse Zuinglius timendum docet. [Hoc sermone vigilantiores eos reddit, vt tantum thesaurum, tantum donum diligentius seruent. Donum Dei est fides, & perseverantia, non nostrum meritum. Et cum ex tam eximij Apostolis vnus defecit, nemo sibi securitatem polliceatur.] Hæc ille dum explicat verba Christi: *Vnus ex vobis Diabolus est.* Christus ergo securitatem sustulit, quam consuendo puluinar securitatis Christianæ Otho Casimirus retulit. Rectè illa Zuinglius contra posteros suos prædicantes progeniem se vitiosorem. Hortatur & Chrysostomus ne facile securos nos putemus, loco quem supra citauit.

§. 5. Diabolum vocat Iudam propter obstinam malitiam, in Syro est Satana: Erasimus mallet calumniatorem, hoc est enim *diabolos*, sed non hoc voluit Christus, sed Diaboli instar impium, & contumacem esse ostendit. Eius tamen malitiâ Deus bene vsus est, vt habet August. tract. 27. Monet Tertull. de præscriptionibus c. 3. ne moueamus defectionibus aliorum. Auolens quantum volent palea leuis fidei quocumque, afflatu tentationum, eo purior massa frumenti in horrea Domini reponitur. Nonne ab ipso Domino quidam discipulorum scandalizati deuerterunt? Nec tamen propterea ceteri quoz, discendum à vestigijs eius putauerunt: sed qui scierunt illam vitæ esse Verbum, & a Deo venisse, perseverarunt in comitatu eius vsq; ad finem: cū illis, si vellent & ipsi discere, placide obtulisset. Minus est, si & Apostolum eius, aliqui Phigellus, & Hermogenes, & Philatus, & Hymenaus reliquerunt: ipse traditor Christi de Apostolis fuit. Quamuis igitur tota regna ad Arianismum, Turcismum, Calvinismum, Atheismum disciscere videamus, nobis tamen in doctrinâ vetere, & Apostolica persistendum est: & solatio debet esse ipsa paucitas, cui salus diuino ore promissa est: nam nostra paucitas non singularis est, sed toto mundo diffusa, omnia tempora comprehendit.

Pareus deli-
rium.Non datus
securitas
Christiano.Defectioni-
bus moueri
non debet
Christia-
nus.

CAPVT VII.

POST hæc autem ambulabat IESVS in Galileam, non enim volebat in Iudeam ambulare: quia querebant eum Iudei interficere. 2. Erat autem in proximo dies festus Iudeorum, Scenopeia. 3. Dixerunt autem ad eum fratres eius: Transibimus & vade in Iudeam, vt & discipuli tui videant opera tua, quæ facis. 4. Nemo quippe in occulto quid facit, & querit ipse in palam esse: si hæc facis, manifesta te ipsum in mundo. 5. Neque enim fratres eius credebant in eum. 6. Dicit ergo eis IESVS: Tempus meum nondum aduenit: tempus autem vestrum semper est paratum. 7. Non potest mundus odisse vos: me autem odit: quia ego testimonium perhibeo de illo, quod opera eius mala sunt. 8. Vos ascendite ad diem festum